

РЕШЕНИЕ

№ 3315

гр. София, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2515** по описа за **2023** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. А. Н. от [населено място] срещу Решение №700/10.02.2023 година, постановено по н.а.х.дело №5992/2022 година по описа на СРС, 10 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №20-4332-006549/27.04.2020 година на Началник група към СДВР, в частта, в която последният на основание чл.183,ал.1, т.1, и чл.183,ал.1,т.1, предложение 3 от ЗДВП за нарушение на чл.100,ал.1,т.1 и чл.100,ал.1, т.2 от ЗДВП наложил на К. А. Н. две административни наказания- глоба в размер на по 10 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че в Решението липсват мотиви, като СРС е игнорирал направените доводи за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, допуснал е и съществени нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на решението и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, касаторът– К. А. Н. редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат Д. ,редовно преупълномощен от адвокат Т., който заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация- Началник група в СДВР редовно и своевременно

призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор М. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

От доказателствата по делото е установено, че на 19.04.2020 година около 18 часа в гр С. касаторът Н. управлявал лек автомобил „А.“ с рег. No СА 2772 ХА (собственост на ЕТ „Десислава Пешева – Комерс“) по [улица], от [улица] към [улица] и в района на кръстовището с [улица] причинил ПТП, като при проверката не е представил СУМПС и Контролен талон, както и СРМПС. Извършена му е проба с D. Т. – 5000 с No 0001 проба No 198, която отчела положителен резултат за канабис и амфетамин. На Н. е издаден Талон за медицинско изследване No 0009102 за Болница „Света А.“.

За констатираното нарушение на чл.100,ал.1,т.1 от ЗДВП срещу Н. е съставен АУАН, предявен му за подпис и подписан от него без възражения. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление, с което на касатора са наложени две административни наказания- глоба в размер на по 10 лева на основание чл.183,ал.1,т.,1 и т.2 от ЗДВП.

Настоящият съдебен състав не споделя доводите на касатора и на неговия процесуален представител, че решението е немотивирано, защото СРС е изложил мотиви и е обсъдил събраните доказателства, а обстоятелството, че на касатора тези мотиви не се харесват, не води до извод, че в Решението липсват мотиви.

СРС е постановили решението си без да установи, че при издаване на Наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила, като в обстоятелствената част на Наказателното постановление е посочено, че касаторът Н. на дата 19.04.2020 година е реализирал ПТП с отбелязване „ без СУМПС и контролен талон към него“ и без Свидетелство за регистрация на МПС, а след това касаторът е санкциониран за това, че не носи СУМПС и контролен талон към него и не носи Свидетелство за регистрация на МПС- нарушения на чл. 100,ал.,1т.,1 от ЗДВП и чл.100,ал.1,т.2 от ЗДВП, като са наложени две административни наказания – глоба в размер на по 10 лева за двете нарушения. Съгласно чл.100,ал.1,т.1 от ЗДВП неносенето на изискуеми от закона документи, представлява нарушение, осъществено чрез бездействие- неизпълнение на предписано в закона правило за поведение и е на просто извършване, като за съставомерността му не е необходимо настъпването на неблагоприятни правни последици. Съгласно чл. 150 от ЗДВП,(Доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.),всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по [чл. 152, ал. 1, т. 3](#) и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по [чл. 152, ал. 1, т. 4](#), Чл.

150а. от ЗДВП сочи, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Чл. 155. сочи, че всеки водач има право да управлява моторно превозно средство от категорията, за която притежава свидетелство за управление, а водачът, притежаващ свидетелство за управление от категория Т-само превозно средство от вида, посочен в свидетелството за управление. При издаване на свидетелство за управление притежателят му получава контролен талон за потвърждаване валидността на притежаваното свидетелство и определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения. Съгласно чл.3,ал.3 от ЗБЛД,свидетелството за управление на моторно превозно средство удостоверява правоспособността за управление на моторно превозно средство, а за български граждани - и самоличността на територията на Република България, чрез съдържащите се в него данни ,като по силата на чл.13,ал.3 от ЗБЛД СУМПС е един от видовете документи за самоличност.

Санционната разпоредба на чл.183,ал.1,т.1,предложение 1 и 2 от ЗДВП- сочи ,че се наказва с глоба 10 лева водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство.

От анализа на правните разпоредби е видно , че законодателят е въздигнал отделни задължения и отделна санкционна норма по отношение на носенето/респективно неносенето на съответни документи от водач, който обаче е правоспособен, за да му бъдат наложени наказанията по чл.183 от ЗДВП, а в случая в обстоятелствената част на наказателното постановление е посочено, че водачът е без СУМПС и без контролен талон към него и без Свидетелство за регистрация на МПС, а пък е санкциониран за неносене на съответни документи. Ако касаторът е бил неправооспособен водач/ както е посочено в обстоятелствената част на НП и управляваното от него МПС не е било регистрирано, то тогава приложимата санкционна норма е тази на чл.177,ал.1,т.2 от ЗДВП, според която наказва се с глоба от 100 до 300 лева който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е загубил правоспособност по реда на [чл. 157, ал. 4](#), или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на [чл. 171, т. 1 или 4](#) или по реда на [чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс](#), или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено;

Като не е точел това съществено разминаване в обстоятелствената част на наказателното постановление и правната квалификация на нарушенията / посочено едно нарушение, а е санкциониран за друго/, СРС е постановил едно неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него– постановено друго, с което Наказателното постановление в тази му част да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна, защото в представените Пълномощни липсва договорено, респективно заплатено адвокатско възнаграждение, липсва и приложен Договор за правна защита и съдействие. В представено Пълномощно за преупълномощаване на друг адвокат също липсва договорено, респективно на това заплатено адвокатско възнаграждение и липсват доказателства за реално направени разноски в касационното производство.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора-че понятието „незаконосъобразност“ на съдебното решение „е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността, допустимостта и правилността на съдебните решения ,постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията,визирани в чл.348 от НПК.На второ място,понятието „незаконосъобразност “е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения. Наред с това измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора ”необоснованост” на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №700/10.02.2023 година, постановено по н.а.х.дело №5992/2022 година по описа на СРС, 10 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №20-4332-006549/27.04.2020 година на Началник група към СДВР, в частта, в която последният на основание чл.183,ал.1, т.1, и чл.183,ал.1,т.1, предложение 3 от ЗДВП за нарушение на чл.100,ал.1,т.1 и чл.100,ал.1, т.2 от ЗДВП наложил на К. А. Н. две административни наказания- глоба в размер на по 10 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ